

Si Isaac ay Tumawag sa Pangalan ng Panginoon

Susing Talata: “Sa gayo’y nagtayo siya roon ng isang dambana at tumawag sa pangalan ng Panginoon, at itinayo niya roon ang kaniyang tolda; at doon humukay ng balon ang mga alipin ni Isaac.”

Genesis 26:25

Napiling Kasulatan:

Genesis 26:16-33

Ang ating pangunahing talata ay nakatuon sa kasukdulan ng pamamalagi ni Isaac sa panahon ng taggutom. Maaaring una niyang naisip na bumaba sa Egypt kung saan halos natitiyak ang pagkain at tubig ng tuluy-tuloy na pag-agos ng Ilog Nile. Ginamit ng kanyang ama na si Abraham ang diskarteng ito. (Tingnan ang Genesis 12:10) Gayunman, si Isaac ay inutusan ni Jehova na manatili sa Lupang Pangako. Ang Diyos ay gagawa ng isang bagay na aralin upang ipakita ang kanyang kakayahan na suportahan ang kanyang mga tao. Hindi gusto ng Panginoon na tahakin ni Isaac ang madaling landas.

Ang punto ng aralin: kahit sa napakahirap na sitwasyon, ang Diyos ay magbibigay.

Mahalaga ang tubig para makaligtas sa taggutom. Naalala ni Isaac ang mga balon na hinukay ng kanyang ama sa lupain, hinahangad na hanapin ang mga ito at i-renew ang kanilang mahalagang daloy. Ano ang nangyari sa kanila? Sinaksak sila ng mga Filisteo upang maiwasan ang paggamit nito. Ayon sa ulat ng Kasulatan, "itinayo ni Isaac ang kaniyang tolda sa libis ng Gerar, at tumira doon. Genesis 26:17,18; 21:25-31

Ang paggalang at paggalang sa alaala ng pananampalataya ng kanyang ama ay nakaimpluwensya sa pagnanais ni Isaac na pangalanan ang mga balon ayon sa kanilang dating pangalan. Ito ay lubos na nasa diwa ng mensahe ni Jeremias, "Ito ang sabi ng Panginoon: Tumayo ka sa sangang-daan at tumingin ka; itanong mo ang mga sinaunang landas, itanong mo kung saan ang mabuting daan, at lakaran mo ito, at makakatagpo ka ng kapahingahan para sa iyong mga kaluluwa." (Jeremias 6:16) Makabubuting sundin natin ang "sinaunang mga landas" na nilakaran ng ating mga ninuno. Ang mga landas na iyon ay inihayag sa pinakamalalim na balon ng tubig sa lupa—ang Banal

na Bibliya, kung saan bumubuhos ang buhay na tubig ng Katotohanan.

Inutusan ni Isaac ang kanyang mga lingkod na humukay muli ng mga balon ni Abraham. Ito ay isang masayang okasyon nang ang unang nagbunga ng tubig. Ang kagalakan ay hindi nagtagal. Ang lokal na mga pastol ay nakipag-away sa mga lingkod ni Isaac na nagsasabing, "Amin ang tubig." Tinalikuran ito ni Isaac, na angkop na tinawag itong Esek, na nangangahulugang "pag-aaway." Ang kanyang mga katulong ay naghukay ng susunod na balon ngunit ang resulta ay pareho. Nakipag-away sa kanila ang mga pastol ng Gerar at, muli, iniwan ni Isaac ang balon na iyon, na tinawag itong Sitnah, na nangangahulugang "pagsalansang." Ang pagpupursige at pananampalataya sa mga pangako ng Diyos ay nagpatibay sa determinasyon ni Isaac, at ipinagpatuloy niya ang gawain ng pagpapanumbalik ng mga balon ng kanyang ama. Genesis 26:19-21

Ang ikatlong bagong ayos na balon ay nagbunga din ng tubig, at walang pag-aaway tungkol sa mga karapatan dito. Pinangalanan ito ni Isaac na Rehobot, na nangangahulugang "isang malawak na dako." "Sa gayo'y tinawag niya ang pangalan nito na

Rehoboth, sapagka't kaniyang sinabi, Sapagka't ngayo'y binigyan tayo ng lugar ng Panginoon, at tayo ay magiging mabunga sa lupain." (talata 22) Ang pagsasaya dito ay naglalarawan sa mga salita ng salmista, "Inilabas din niya ako sa isang malawak na dako; iniligtas niya ako dahil nalulugod siya sa akin." (Awit 18:19) Sa gayon ay nabigyang-inspirasyon si Isaac na tumawag sa pangalan ng Panginoon, gaya ng ginawa ng kanyang amang si Abraham.

Ang mga makabagong araw na sumasalungat ay itatanggi sa bayan ng Diyos ang tubig na buhay—ang Banal na Bibliya. Siya, gaya ng dati, ay nagbibigay para sa atin. Tulad ng ginawa ni Isaac, masaya tayong tumatawag sa pangalan ng Panginoon, ang ating Tagapagligtas.